

Rachel Cohen och Alan Maass

Belägringen av Haiti

Rachel Cohen och Alan Maass granskar den amerikanska regeringens hårda attityd mot haitier som förtvivlat vill fly från katastrofen. Artikeln är en av flera om USA och jordbävningen på Haiti som publicerats av sajten *socialistworker.org*.

Ringen av stora örlogsfartyg utanför Port-au-Princes kust är en kraftfull symbol för den amerikanska regeringens verkliga intentioner bakom sin ”humanitära” mission efter den förödande jordbävningen på Haiti.

Flottans och Kustbevakningens fartyg är inte där med livsmedel eller vatten eller räddningsteam. De patrullerar för att se till att haitierna inte flyr från ifrån katastrofen och försöker ta sig till USA.

En och en halv vecka efter det att jordbävningen ägde rum – med hundratusentals döda och så många som 3 miljoner hemlösa – erkänner till och med nyhetsrapporterna från mainstream-media att undsättningshjälpen som organiserats av USA inte får fram livsmedel och vatten till många människor.

Vid den viktigaste flygplatsen i Port-au-Prince, nu under USA:s befäl, ges amerikanska militära flygningar prioritet före alla andra – inklusive plan lastade med humanitär hjälp som har omdirigerats till Dominikanska republiken. Internationella hjälparbetare säger att amerikansk personal vägrar att tillåta konvojer att lämna flygplatsen för att distribuera hjälp utan tungt beväpnad truppeskort.

Och i vattnen utanför Haitis kust, förbereder sig amerikanska fartyg på att stoppa haitier om de försöker fly i vad än slags farkoster de kan hitta på en desperat färd till USA hundratal kilometer bort.

Den amerikanska regeringens budskap till haitierna: Stanna och lid – därför att ni är inte välkomna i “land of the free”.

För att understryka detta tillbringar transportplan från US Air Force varenda dag timmar i luften ovanför Haiti, inte för att transportera livsmedel och vatten utan för att sända ut ett radiouttalande på kreolska från Haitis ambassadör i USA, Raymond Joseph. ”Jag skall vara ärlig för er,” säger Joseph, enligt en utskrift på utrikesdepartementets websajt. ”Om ni tror att ni kommer att nå USA och att alla dörrar kommer att stå vidöppna för er, så är detta inte alls fallet. Och de kommer att stoppa er direkt ute till havs, och skicka er tillbaka hem där ni kom ifrån”.

Utrikesdepartementets vice talesman Gordon Duguid hade mage att hävda att utsändningarna var en “del av de amerikanska ansträngningarna att skydda haitier.” I själva verket är de ett hot – syftande till att genomdriva den amerikanska regeringens håll-er-borta-hållning gentemot flyktingar från Haiti.

Det har funnits haitiska “båtmänniskor” många gånger förr, på flykt från politiskt förtryck eller ekonomisk nöd eller båda, och den amerikanska regeringen sparade inte på några utgifter att fånga in dem, hålla dem i fängelseanläggningar och skicka tillbaka dem till Haiti. Den här gången hoppas USA att kunna använda sin militära närvaro till en ”humanitär” mission för att stoppa haitierna innan de ens försöker.

USA:s militära tjänstemän hävdar att de inte stoppat några fartyg som flyr från Haiti. Men en rapport i den brittiska tidningen Sun beskriver början till ett försök att ge sig av gick om intet. När rykten kom i omlopp att en bilfärja som låg för ankar till havs skulle avsegla, omringades

den av ett antal mindre båtar och de överlevande försökte ta sig ombord. Färjan skulle trots allt inte avsegla – ”Vi har inget bränsle,” sa dess ägare.

Men USA vet att haitier kommer att fortsätta försöka. Tjänstemän från departementet för hemlandssäkerhet berättade för reportrar att de förflyttade 200 dokumentlösa immigranter från Krome Service Processing Center – det federala immigrationsfängelset i Miami – för att skapa plats för ett möjligt inflöde från Haiti.

Attityderna mot haitier som försöker fly från katastrofen talar emot Obama-administrationens och andra amerikanska representanter som påstår att de verkligen bryr sig om att hjälpa offren för jordbävningen.

Enligt New York Times, från i tisdags, har amerikanska tulltjänstemän tillåtit ”totalt 23 haitier in i USA på humanitära grunder för medicinsk behandling.”

Doktor William O'Neill, dekan vid den medicinska skolan vid Miamis universitet – som satte upp ett fältsjukhus nära flygplatsen – sa att utrikesdepartementet har vägrat många allvarligt skadade människor visa för transport till Miami för operation och behandling ”Det är värre än vansinne” sa O'Neill till Times. ”Det är byråkrati när den är som värst .”

Tidigt under krisen tillkännagav faktiskt säkerhetsminister Janet Napolitano ett tillfälligt uppskov för haitiska immigranter som just nu befinner sig i USA med förlängning av temporärt skyddad status i 18 månader.

Ordern kommer att försena hanteringen av 30 000 haitiers fall i någon fas av deportationsprocessen, varav många hålls i inlåsta i internerings-centra för immigranter utspridda runt om i landet. För andra innebar 21 januari den första dagen att ansöka om ändring av det tillfälliga uppehållstillståndet. Immigrationstjänstemän förväntar sig att ungefär 100 000 till 200 000 ansökningar kommer att göras, trots avgifter som totalt uppgår till 470 dollar för att fullborda processen.

För haitier som hoppas att kunna fly från den nuvarande katastrofen har dock Napolitano uttryckligen uteslutet ett välkommen till USA. ”I detta ögonblick av tragedi i Haiti”, förmanade hon, ”är det frestande för folk som lider i kölvattnet på jordbävningen att söka sin tillflykt någon annanstans, men att försöka lämna Haiti nu kommer bara att leda till ännu större påfrestningar för det haitiska folket och nationen.”

Vid första ögonkastet verkar det finnas ett undantag för Napolitanos kallsinniga attityd – föräldralösa barn. CNN rapporterade uttryckligen på onsdag att ”[m]er än 50 haitiska barn – räddade från ett barnhem som skadades i förra veckans jordbävning anlände på tisdagen till Pennsylvania, de flesta av dem kommer så småningom att hamna i fosterhem.”

Men Obamas administrations förbud för haitier att komma in i USA gäller till och med barnen vars föräldrar dog i jordbävningen.

Haitiska barn som redan adopterats av människor som är bosatta i USA före jordbävningen kommer att få snabbbehandling, enligt Napolitano, och de som identifieras som behöriga föräldralösa före 12 januari kommer att tas under övervägande för ”humanitarian parole.” [ungefär humanitär benådning eller frigivning; i det här fallet att någon av humanitära skäl släpps in i USA fast man inte uppfyller de villkor som normalt gäller ö.a.]

Men barnen vars föräldrar dog i jordbävningen är uttryckligen förvägrade ”frigivning” från det USA-ockuperade Port-au-Prince.

Obama-administrationens attityd gentemot haitier som flyr fattigdom och förtryck passar in i ett skamligt mönster som sträcker sig årtionden bakåt i tiden.

Den amerikanska regeringen arbetade hand i hand med två diktatorer som styrde Haiti under tre decennier, med början i mitten av 50-talet – François Duvalier och hans son Jean-Claude Duvalier, kända som Papa Doc och Baby Doc.

I synnerhet Baby Doc Duvalier tjänade som ett verktyg för amerikanska affärsintressen. På 1970-talet sänkte hans regim importtullar vilket gav agribusiness subsidierade av den amerikanska regeringen möjligheten att översvämma landet med ris och socker – Haitis tidigare huvudsakliga exportvaror till priser som de lokala odlarna inte kunde matcha. Haiti's jordbrukssektor utplånades, och den desperata landsbygdsbefolkningen sökte sig till slummen i Port-au-Prince och andra städer, där en del hittade jobb till fattiglöner i sweatshops som satts upp av amerikanska bolag, som samarbetade med diktaturen.

Så den fattigdom som Haitier flydde i improviserade båtar och flottor med hopp om att nå USA, var ett direkt resultat av amerikanska storföretags manipulationer.

En folklig revolt sopade bort Baby Doc från makten 1986, och haitierna valde Jean-Bertrand Aristide, tidigare en radikal katolsk präst, i Haiti's första demokratiska val någonsin. Bara nio månader efter att han tillträtt, störtade en CIA-stödd kupp i september 1991 Aristide. Kuppregimen genomförde en brutal repression för att bestraffa befolkningen som hade störtat Duvalier diktaturen, vilket ledde till en exodus till USA

Som Helen Scott förklarade i *International Socialist Review*:

”[Även om] USA i stort arrangerade kuppen, nekade det behåll till ansvaret för de lidande som blev följden. Under kuppens terrorvälde 1991, flydde 38 000 haitier och sökt tillflykt i USA. Av dessa gavs mindre än 5 procent asyl och resten repatrierades eller hölls i fångläger vid Guantánamo Bay.”

Ännu mer kriminellt var att amerikanska organ överlämnade namn och adresser på en del av dem som hade försökt fly, till kuppledarna, vilket garanterade arrestering, tortyr och avrättning för ett okänt antal. Under presidenvalskampanjen 1992, kritiserade den demokratiska kandidaten Bill Clinton, George Bush senior för att skicka tillbaka haitiska flyktingar från USA. Men efter att han vunnit valet fortsatte Clinton samma politik av att ”handa ett utomlegalt förvaringsläger” för haitier vid Guantánamo, som den undersökande journalisten James Ridgeway skrev. Villkoren var speciellt besvärliga för en grupp på 150 flyktingar som blivit HIV-infekterade.

Under 1994, fick en förnyad våg av massopposition mot kuppregimen tillsammans med fortsatt migration av haitier som flydde från striderna, Clinton att beordra 20 000 soldater till Haiti för att återföra Aristide till makten. ”Operation Återställa Demokrati” var höljt i retorik om en ”humanitär” intervention. Men effekterna var inte humanitära, inte heller handlade det om att ”återställa demokratin” – för att återfå ämbetet gick Aristide med på att iscensätta marknadsvänliga reformer som bara fördjupade fattigdomen och ojämlikheten på Haiti.

Under invasionen svälldes återigen fånglägret Guantánamo Bay med tiotusentals haitiska flyktingar – totalt som mest 45 000 innan haitierna deporterades under 1995 och 1996 till ett land som påstods vara stabiliserat.

Ett årtionde senare blev Haiti återigen ett mål för den amerikanska regeringen under George Bush Junior. Under 2004 organiserade landets höger en kupp mot Aristide, med deltagande av amerikanska styrkor, som vaktade den avsatte presidenten när han transporterades i exil ombord på ett amerikanskt flygplan. I linje med stilen på USA-stödda kupper fortsatte Bush i dess kölvatten att vägra ”temporärt skyddad status” till haitier under hela sin ämbetsperiod.

Behandlingen av dokumentlösa haitiska immigranter har varit förskräckande. Edwidge Danticat, den hyllade haitiske författaren, beskrev sin farbrors öde, när han försökte emigrera till USA 2004, för Amy Goodman från Democracy Now!:

”Han kom till Miami, där jag bor och begärde tillfällig asyl. Han arresterades och sattes i fängelse vid Krome Detention Center. Han var 81 år gammal, en överlevare från cancer som talade med en röstbox. Och hans mediciner togs bort. Han dog några dagar senare i immigrationstjänstens förvar.”

Utbrottet av engagemang och solidaritet från vanligt människor i USA och runt om i världen i kölvattnet på jordbävningen i Haiti står i skarp kontrast till den amerikanska regeringens kallhamrade attityd gentemot varje haitier som vill fly från de desperata ekonomiska och politiska förhållandena som USA hjälpt till att skapa.

Haitierna förtjänar mer än en tillflykt i USA. Det minsta man kan göra är att de som önskar att bege sig till USA skall ges full amnesti. Utöver detta är den amerikanska regeringen skyldig en omfattande gottgörelse för bara de senaste årtiondena av imperialistisk plundring.

Bara det haitiska folket har rätt att bestämma hur deras land vill återhämta sig från denna naturkatastrof. De förtjänar också rätten att avgöra färdriktningen på sin återhämtning från generationer av imperialism

22 januari 2010

(Artikeln har översatts av *Socialistiskt Alternativ*)